

Sygn. akt II K 979/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Moniki Kobryś

po rozpoznaniu 20 sierpnia 2015 r. , 07 października 2015 r. , 18 listopada 2015 r. , 04 stycznia 2016 r. , 22 lutego 2016 r. i 04 kwietnia 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

D. S. (1) , s. A. i E. z d. K. , urodzonego (...) w P.,

oskarżonego o to, że :

w okresie czasu od 30 lipca 2012 roku godz. 12.10 do 31 lipca 2012 roku godzina 20.00 w miejscowości S. L. ul. (...) Gm. S. woj. (...) z mieszkania w domu wielorodzinnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletek, 3 łańcuszków , 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków i pieniędzy w kwocie 2400 złotych o łącznej wartości 5000 złotych na szkodę K. S. (1)

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.

1. Oskarżonego D. S. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w okresie czasu od 30 lipca 2012 roku godz. 12.10 do 31 lipca 2012 roku godzina 20.00 w miejscowości S. L. ul. (...) , gmina S. , woj. (...) z mieszkania w domu wielorodzinnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletek, 3 łańcuszków , 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków o wartości 2650 zł i pieniędzy w kwocie 2400 złotych powodując straty o łącznej wartości 5050 złotych na szkodę K. S. (1) to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
3. Na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego D. S. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego ;
4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego D. S. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. S. (1) kwoty 5000 zł (pięć tysięcy złotych);
5. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. C. kwotę 1667,88 zł (tysiąc sześćset sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego D. S. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego D. S. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 979/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony K. S. (1) wraz z żoną K. S. (2) i córką mieszkają na paterze w domu wielorodzinnym położonym w miejscowości S. L. ulica (...). W sąsiednim mieszkaniu położonym na parterze również mieszkał oskarżony D. S. (1) wraz z braćmi K. S. (3) i Ł. S. . W mieszkaniu tym przebywała również konkubina oskarżonego D. S. (1) A. B. (1) (obecnie G.) wraz z ich synem. Oskarżony D. S. (1) utrzymywał sporadyczne kontakty z pokrzywdzonym K. S. (1) i jego rodziną i rzadko odwiedzał ich mieszkanie i nigdy nie przebywa w kuchni.

W drugiej połowie lipca 2012 roku pokrzywdzony K. S. (1) przeprowadzał remont i malowanie kuchni. Podczas tego remontu w mieszkaniu pokrzywdzonego K. S. (1) przebywała konkubina oskarżonego A. B. (1) (obecnie G.), która opiekowała się córką pokrzywdzonego podczas remontu. W dniu 28 lipca 2012 roku K. S. (2) po zakończeniu remontu posprzątała mieszkanie i umyła wszystkie okna, w tym okno w kuchni. Oskarżony D. S. (1) po zakończeniu tego remontu i posprzątaniu i umyciu okien przez K. S. (2) w dniu 28 lipca 2012 r. nie był w mieszkaniu pokrzywdzonego K. S. (1). W dniu 30 lipca 2012 roku około godziny 12.10. pokrzywdzony K. S. (1) wraz z rodziną, swoim samochodem pojechali do rodziny w miejscowości Z.. Klucze do mieszkania pokrzywdzony K. S. (1) zostawił swojej matce K. S. (4). W kuchni pokrzywdzony K. S. (1) pozostawił uchylone lewe skrzydło okna dwuskrzydłowego PCV prosząc swoją matkę by je zamknęła gdyby doszło do zmiany pogody.

Po wyjeździe K. S. (1) w dniach od 30 lipca 2012 r. godz. 12.10 do 31 lipca 2012 roku godzina 20.00 oskarżony D. S. (1) po zdjęciu doniczki z kwiatkiem z zewnętrznego parapetu okna kuchni mieszkania pokrzywdzonego K. S. (1), otworzył je po włożeniu ręki przez lewe uchylone skrzydło. Następnie oskarżony D. S. (1) po wejściu na parapet dostał się przez otwarte prawe skrzydło okna, do wnętrza mieszkania pokrzywdzonego K. S. (1). Przy otwieraniu skrzydła okna PCV oskarżony D. S. (1) strącił doniczkę z kwiatkiem stojącym na wewnętrznym parapecie usytuowanym przy zlewie w kuchni, która wpadła do zlewu. Następnie oskarżony D. S. (1) z wnętrza mieszkania pokrzywdzonego K. S. (1) zabrał w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletek, 3 łańcuszków, 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków o wartości 2650 zł i pieniędzy w kwocie 2400 złotych powodując straty o łącznej wartości 5050 złotych na szkodę K. S. (1) (k. 366-370). Następnie przez otwarte okno oskarżony D. S. (1) wyszedł z mieszkania zamykając klamką prawe skrzydło okna przez ciągle uchylone lewe skrzydło.

W dniu 31 lipca 2012 roku około godziny 20.00 pokrzywdzony K. S. (1) wraz z rodziną wrócił do swojego mieszkania. Po powrocie jego matka K. S. (4) powiedziała mu, że kiedy zamykała na noc okno w jego mieszkaniu, zauważyła przewróconą do zlewu w kuchni doniczkę z kwiatkiem stojącym na parapecie. Pokrzywdzony K. S. (1) zaniepokojony tą informacją sprawdził czy coś zginęło z mieszkania i stwierdził iż w szafce w pokoju nie było mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletek, 3 łańcuszków, 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków o wartości 2650 zł i pieniędzy w kwocie 2400 złotych. Pokrzywdzony K. S. (1) o kradzieży powiadomił policję. Na miejscu kradzieży funkcjonariusze policji z KP S. w dniu 31 lipca 2012 roku podczas dokonywania oględzin zdjęli odciski linii papilarnych pozostawionych przez sprawcę na szybie i ramie okna w kuchni. Z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy (...) nr (...) z dnia 13 grudnia 2012 r. wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a”, „b” na folii „ślad/dowód nr 5 pochodzą od wskazujących palców lewej i prawej ręki D. S. (1), którego karty daktyloskopijne przysłano do badań (k. 48 - 52).

Oskarżony D. S. (1) ma ukończone 23 lata, jest kawalerem, posiada na utrzymaniu syna, bezrobotny, nie był karany (k. 388), nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 09 września 2013 r. (k. 127-122) wynika iż stan psychiczny oskarżonego D. S. (1) odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego D. S. (1) w czasie czynów i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości i może on brać udział w postępowaniu sądowym.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonego D. S. (1) (k. 67 i k. 164-166), zeznań świadków: K. S. (1) (k. 3-5, k. 53v, k. 167 i k. 329-330), M. M. (1) (k. 37, k. 170-171,

k. 330-331), K. S. (2) (k. 28 , k. 168 i k. 331-332) , M. R. (k. 39 , k. 171 i k. 357-358) , M. K. (k. 183-184) , K. B. (k. 185-186 i k. 377) , N. K. (k. 184) , M. S. (1) (k. 185 i k. 377-378) i Ł. S. (k. 20-21) , protokołu przeszukania (k. 8-9) , protokołu oględzin (k. 10-11) , opisu rzeczy przedstawionych przez pokrzywdzonego (k. 14) , protokołu zatrzymania osoby (k. 32-34) , postanowienia o przeszukaniu (k. 36) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 41) , postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych (k. 42) , opinii kryminalistycznej (k. 48-52) , karty karnej (k. 61 i k. 65) , odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 103) , decyzji (k. 104) , informacji o dochodach oraz o pobranych zaliczkach (k. 105) , zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego (k.106) , opinii sądowo-psychiatryczna (k. 127-132) , karty karnej (k. 318 i k. 388) , decyzji (...) (k. 325-327) i opinii biegłego (k. 366-370) oraz częściowo zeznań świadków : A. G. (obecnie B.) (k. 26-27 , k. 168-169 i k. 357) i K. S. (3) (k.16-18, k. 171-173)

Oskarżony D. S. (1) stanął pod zarzutem , iż : w okresie czasu od 30 lipca 2012 roku godz. 12.10 do 31 lipca 2012 roku godzina 20.00 w miejscowości S. L. ul. (...) Gm. S. woj. (...) z mieszkania w domu wielorodzinnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletki, 3 łańcuszków , 4 wisiorków, 2 par kolczyków, pierścionków i pieniędzy w kwocie 2400 złotych o łącznej wartości 5000 złotych na szkodę K. S. (1) to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. .

Oskarżony D. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień (k. 67). Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony D. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż tydzień przed kradzieżą był w mieszkaniu swojego brata ciotecznego pokrzywdzonego K. S. (1) wraz ze swoją dziewczyną i synem oskarżony D. S. (1) stwierdził iż po przyjeździe do miejscowości S. L. odwiedzał przez tydzień codziennie , rozmawiali , pili kawę , nie pamięta jednak czy dotykał okien w ich mieszkaniu . Później zaczęły się konflikty związane z próbą przejęcia jego mieszkania , gdzie mieszkała ich matka przed wyjazdem do S. przez jego siostrę i pokrzywdzonego K. S. (1) . Tydzień po tej kradzieży zostało złożone pismo o jego wymeldowaniu z tego mieszkania , a mieszkanie zostało zajęte przez jego siostrę i pokrzywdzonego . Następnie oskarżony D. S. (1) wyjaśnił skąd podczas pobytu w miejscowości S. L. miał pieniądze (k. 164-166) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. S. (2) tylko w zakresie w jakim przyznał , że był w mieszkaniu pokrzywdzonego razem z ze swoją konkubiną A. B. (2) (obecnie G.) i ich synem tydzień przed kradzieżą . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : K. S. (1) (k. 3-5, k. 53v , k. 167 i k. 329-330) , K. S. (2) (k. 28 , k. 168 i k. 331-332) i A. G. (obecnie B.) (k. 26-27 , k. 168-169 i k. 357) w zakresie jakim Sąd dał wiarę w zeznania tych świadków .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego D. S. (1) zwłaszcza odnośnie faktu iż nie dokonał on przedmiotowej kradzieży oraz że istniał konflikt pomiędzy nim a pokrzywdzonym K. S. (1) odnośnie jego wymeldowania oraz przejęcia mieszkania należącego do matki oskarżonego . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego D. S. (1) są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego D. S. (1) wersja wydarzeń stanowi przyjęta przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Należy zauważyć iż z zeznań świadków K. S. (1) (k. 3-5, k. 53v , k. 167 i k. 329-330) i K. S. (2) (k. 28 , k. 168 i k. 331-332) wynika kategorycznie iż oskarżony D. S. (1) po wykonanym remoncie kuchni nie przebywał w ich kuchni , a wcześniej podczas wizyt w ich mieszkaniu rozmawiał wyłącznie w korytarzu z K. S. (1) . Świadczy o tym również gdzie usytuowane jest okno w kuchni . Ponadto z zeznań świadka K. S. (2) wynika w jakich okolicznościach i kiedy umyła ona okno w kuchni. Należy wskazać iż z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy (...) nr (...) z dnia 13 grudnia 2012 r. wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a” , „b” na folii „ślad/dowód nr 5 pochodzą od wskazujących palców lewej i prawej ręki D. S. (1) , którego karty daktyloskopijne przysłano do badań . Dodatkowo z opinii tej wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a” , „b” na folii „ślad/dowód nr 1 pochodzą od małego palca lewej ręki K. S. (2) (k. 48 -52) . Tym samym ślady linii papilarnych oskarżonego D. S. (1) ze względu na ich usytuowanie mogły powstać na tym oknie wyłącznie podczas otwarcia tego okna przez oskarżonego

o zewnątrz przed dokonaną przez niego kradzieżą . Oskarżony D. S. (1) nie mógł pozostawić tych odcisków palców w żadnych innych okolicznościach ze względu na fakt iż przed kradzieżą przedmiotowe okno zostało umyte przez K. S. (2) . Ponadto ze względu na usytuowanie tego okna bezpośrednio nad zlewem w kuchni i utrudniony do niego dostęp oskarżony D. S. (1) nie miał żadnych obiektywnych powodów by dotykać tego okna . Dodatkowo należy wskazać iż z zeznań świadków M. R. i M. M. (1) wynika iż w dniu 30 lipca 2012 r. widziały iż z zewnętrznego parapetu tego okna została zdjęta doniczka z kwiatkami . Należy również zauważyć iż wbrew twierdzeniom oskarżonego D. S. (1) wniosek o jego wymeldowania złożyła jego babka M. M. (1) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego D. S. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : K. S. (1), M. M. (1) , K. S. (2) , M. R. , M. K., K. B., N. K. M. S. (1) i Ł. S. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań K. S. (1) wynika iż w sezonie wakacyjnym w roku 2012 r. w jego mieszkaniu przeprowadzany był remont kuchni . Dzień lub dwa po zakończeniu remontu jego żona K. S. (2) umyła okna w mieszkaniu w tym okno w kuchni. K. S. (1) wskazał iż oskarżony D. S. (1) rzadko odwiedzał ich mieszkanie i przychodził on w zasadzie by pożyczyć pieniądze lub papierosy i odbywało się to w wejściu do mieszkania . Natomiast konkubina oskarżonego A. B. (2) (obecnie G.) przebywała podczas remontu w ich mieszkaniu i pomagała zajmować się córką pokrzywdzonego . Świadek K. S. (1) zaprzeczył by istniał jakikolwiek konflikt pomiędzy nim a oskarżonym . Następnie świadek K. S. (1) opisał jak wygląda jego kuchnia i gdzie znajduje się w niej okno i zlew , stwierdzając iż nie ma możliwości by oskarżony usiadł na parapecie okna w kuchni i palił tam papierosa , gdyż jestem zamontowany zlew. Świadek K. S. (1) opisał również jaka biżuteria została skradziona z jego domu i w jaki sposób wszedł w jej posiadanie (k. 3-5, k. 53v , k. 167 i k. 329-330) .

Z zeznań świadka M. M. (1) babki oskarżonego D. S. (1) wynika jaki przebieg miały zdarzenia z dnia 30 lipca 2012 r. i 31 lipca 2012 r. podczas nieobecności w domu pokrzywdzonego K. S. (1) i jego rodziny . Świadek M. M. (1) wskazała iż tego dnia przyszedł do niej jej wnuk K. S. (3) by pożyczyć pieniądze na chleb dla oskarżonego D. S. (1) i pytał się jej czy gdzieś wychodzi . Następnie zobaczyła iż doniczka stojąca na zewnętrznym parapecie okna kuchennego jest położona na ziemi pod oknem a obok tej doniczki znajduje się A. B. (1) (obecnie G.) . Z dalszych zeznań tego świadka wynika iż od swoje wnuczki M. R. dowiedziała się iż oskarżony D. S. (1) zrobił duże zakupy w sklepie (k. 37 , k. 170-171 , k. 330-331) . Ponadto świadek M. M. (1) przedłożyła na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 r. decyzję nr (...) Burmistrza Miasta i Gminy w S. z dnia 07 listopada 2013 r. o wymeldowaniu D. S. (1) z miejsca pobytu stałego w S. ul. (...) , gm. S.. Z decyzji tej wynika iż to M. M. (1) złożyła wniosek o wymeldowanie oskarżonego D. S. (1) (k. 325-327) .

Z zeznań świadka K. S. (2) wynika iż oskarżony D. S. (1) by przed kradzieżą 2 razy w ich mieszkaniu w tym raz w ciągu tygodnia gdy robili remont . Podczas każdej z tych wizyt nie wchodził on do kuchni tylko na korytarzu rozmawiał z jej mężem K. S. (1) . Świadek K. S. (2) wskazała iż przed kradzieżą okno w kuchni umyła w sobotę po remoncie oraz opisała skąd ona i jej córka posiadały skradzioną biżuterię . Z zeznań świadka K. S. (2) wynika ponadto iż w pokoju córki gdzie były przechowywane pieniądze i biżuteria nigdy oskarżony nie był, była w nim jednak jego konkubina A. B. (1) (obecnie G.) , jednak po jej wizytach nic nie zginęło (k. 28 , k. 168 i k. 331-332) .

Z zeznań świadka M. R. siostry oskarżonego D. S. (1) wynika iż mieszka w tym samym budynku co oskarżony D. S. (1) oraz jego bracia K. i Ł. . Świadek M. R. wskazała iż w dniu kiedy przyjechała policja, rano widziała jak K. i Ł. S. oraz A. B. (1) jeździli na duże zakupy . Ponadto oskarżony D. S. (1) i jego bracia w dniu przyjazdu policji, zorganizowali spotkanie towarzyskie i zrobili duże zakupy żywnościowe mimo że wcześniej pożyczali od babci M. M. (1) pieniądze na chleb . Dodatkowo z zeznań świadka M. R. wynika iż po powrocie z pracy w dniu 30 lipca 2012 r. zauważyła, również, że ktoś zdjął doniczkę z kwiatami z zewnętrznego parapetu okna mieszkania K. S. (1) (k. 39 , k. 171 i k. 357-358) .

Z zeznań świadków N. K. (k. 184) i M. S. (1) (k. 185 i k. 377-378) wynika że podczas wakacji latem 2012 r. odwiedzały oskarżonego D. S. (1) i jego braci K. i Ł. w ich mieszkaniu w miejscowości S. L. . Świadek M. S. (2) wskazała iż w dniu

kradzieży przebywała w mieszkaniu braci S.. Wskazała, że wszyscy siedzieli wówczas w domu i oglądali telewizję, grali w karty . Świadek M. S. (1) wskazała iż oskarżony i jego bracia wychodzili tego dnia na krótko na dwór.

Z zeznań świadka M. K. wynika iż oskarżony D. S. (1) pomagał mu w pracy na straganie przy ulicy (...) w W.. Z zeznań tego świadka wynika iż ostatniego dnia pracy przy straganie na ulicy dał oskarżonemu 300 złotych, bo ten wyjeżdżał do rodziny (k. 183-184).

Świadek Ł. S. (k. 20-21) – brata oskarżonego D. S. (1) w swoich zeznaniach wskazał iż w dniach 30-31 lipca 2012 roku nie przebywał przez cały czas z oskarżonym. W dniu 30 lipca 2012 roku spał do godziny 14.00, a następnie spotkał się z koleżanką M. S. (1), którą odprowadził do znajomej. Świadek Ł. S. wskazał iż wracając do domu spotkał A. B. (1), która czekała na oskarżonego D. S. (1) przed sklepem spożywczym. Gdy wrócili do domu, co jakiś czas każde z nich wychodziło na dwór aby zapalić papierosa. Następnie wspólnie z oskarżonym D. S. (2) , bratem K. S. (3) i A. B. (1) przebywali w domu do około godziny 18.00. Natomiast dalszą część wieczoru spędził z M. S. (3), z którą spacerował po okolicy. Z dalszych zeznań świadka Ł. S. wynika iż w dniu 31 lipca 2012 r. oskarżony D. S. (1) A. B. (1) oraz K. S. (3) pojechali rano do W. i przebywali tam do godziny 16.00. Świadek Ł. S. w swoich zeznaniach wskazał że nie wie kto i kiedy okradł K. i K. S. (2).

Natomiast z zeznań świadka K. B. – matki A. B. (1) (obecnie G.) wynika iż jest rodziną zastępczą i wychowuje syna oskarżonego D. S. (1) i A. B. (1). Świadek ten wskazał , że oskarżony D. S. (1) latem 2012 roku nie pracował i nie łożył na utrzymanie swojego syna . Z dalszych zeznań świadka K. B. wynika iż przed wyjazdem córki do miejscowości S. L. dała jej 500 zł na żywność (k. 185-186 i k. 377) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. G. (poprzednio B.) złożonych na rozprawie przed Sądem w dniu 04 stycznia 2016 r. z których wynika iż wiedze że oskarżony D. S. (1) nie dokonał tej kradzieży ma wyłącznie od oskarżonego , oraz że oskarżony nigdy nie informował jej czy posiada pieniądze i teraz już nie wie czy oskarżony nie popełnił tej kradzieży. Na wiarę zasługuje również ta część zeznań świadka A. G. (poprzednio B.) w której stwierdziła iż podczas remontu mieszkania pokrzywdzonego K. S. (1) opiekowała się jego córką oraz że nie pamięta czy oskarżony D. S. (1) po zakończeniu tego remontu był w mieszkaniu pokrzywdzonego. W tym zakresie zeznania świadka A. G. (poprzednio B.) są jasne , dokładne i logiczne oraz korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : K. S. (1) (k. 3-5, k. 53v , k. 167 i k. 329-330) , K. S. (2) (k. 28 , k. 168 i k. 331-332) i K. B. (k. 185-186 i k. 377) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałej części zeznań świadka A. G. (poprzednio B.) w zakresie jakim nie korespondują one z zeznaniami tego świadka złożonymi na rozprawie w dniu 04 stycznia 2016 r. w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż na rozprawie w dniu 04 stycznia 2016 r. świadek A. G. (poprzednio B.) wskazała iż wiedze że oskarżony nie dokonał tej kradzieży ma wyłącznie od oskarżonego , oraz że oskarżony nigdy nie informował jej czy posiada pieniądze i teraz już nie wie czy oskarżony nie popełnił tej kradzieży (k. 357) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka A. G. (poprzednio B.) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Natomiast świadek K. S. (3) (k.16-18, k. 171-173)- brat oskarżonego D. S. (2) - zeznał, że w dniu 30.07.2012 roku wszyscy przebywali w domu od czasu do czasu wychodząc z mieszkania na papierosa. Po południu wraz z oskarżonym D. S. (1), Ł. S. oraz M. S. (1), N. K. i A. B. (1) spacerowali po okolicy i na pobliskim przystanku autobusowym spożywali piwo. Z dalszych zeznań świadka K. S. (3) wynika iż oskarżony D. S. (1) w lipcu i sierpniu 2012 roku pracował na bankietach w hotelu i utrzymywał się z otrzymanego wynagrodzenia , ponadto przed zdarzeniem przyjechała również K. B. i przywiozła pieniądze w kwocie 200 złotych. Ponadto w dniu 30 lipca 2012 r. oskarżony D. S. (1) pożyczył kwotę

350 zł od swojego kolegi M. i stąd mieli pieniądze . Z dalszych zeznań świadka K. S. (3) wynika że w dniu 30 lipca 2012 r. chodził do swojej babci M. M. (1), aby pożyczyć złotówkę na chleb dla oskarżonego D. S. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. (3) w części jakiej stwierdził iż w dniu 30 lipca 2012 r. był u swojej babci M. M. (1), aby pożyczyć złotówkę na chleb dla oskarżonego D. S. (1) oraz że tego dnia z oskarżonym D. S. (1), Ł. S. oraz M. S. (1), N. K. i A. B. (1) spacerowali po okolicy i na pobliskim przystanku autobusowym spożywali piwo. Na wiarę zasługuje również ta część zeznań świadka K. S. (3) z której wynika iż w dniu 30 lipca 2012 roku wszyscy przebywali w domu od czasu do czasu wychodząc z mieszkania na papierosa. W tym zakresie zeznania świadka K. S. (3) są jasne , dokładne i logiczne oraz korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. M. (1) (k. 37 , k. 170-171 , k. 330-331) , N. K. (k. 184) , M. S. (1) (k. 185 i k. 377-378) i A. G. (obecnie B.) (k. 26-27 , k. 168-169 i k. 357) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałej części zeznań świadka K. S. (3) w zakresie jakim stwierdził iż oskarżony D. S. (1) w lipcu i sierpniu 2012 roku pracował na bankietach w hotelu i utrzymywał się z otrzymanego wynagrodzenia . Ponadto w dniu 30 lipca 2012 r. oskarżony D. S. (1) pożyczył kwotę 350 zł od swojego kolegi M. i stąd mieli pieniądze . Należy zauważyć iż z wyjaśnień oskarżonego D. S. (1) nie wynika że w lipcu i sierpniu 2012 roku pracował na bankietach w hotelu i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie . Natomiast z zeznań świadka M. K. wynika iż oskarżony D. S. (1) pomagał mu w pracy na straganie przy ulicy (...) w W. i ostatniego dnia pracy przy straganie na ulicy dał oskarżonemu 300 złotych, bo ten wyjeżdżał do rodziny (k. 183-184).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka K. S. (3) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 09 września 2013 r. (k. 127-122) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej wynika iż stan psychiczny oskarżonego D. S. (1) odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego D. S. (1) w czasie czynów i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości i może on brać udział w postępowaniu sądowym .

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy (...) nr (...) z dnia 13 grudnia 2012 r. jako dokładnej , logicznej , jasnej i fachowej . Z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy (...) nr (...) z dnia 13 grudnia 2012 r. wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a” , „b” na folii „ślad/dowód nr 5 pochodzą od wskazujących palców lewej i prawej ręki D. S. (1) , którego karty daktyloskopijne przysłano do badań . Dodatkowo z opinii tej wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a” , „b” na folii „ślad/dowód nr 1 pochodzą od małego palca lewej ręki K. S. (2) (k. 48 -52).

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej biegłego z zakresu wyceny ruchomości A. P. z dnia 20 stycznia 2016 r. jako dokładnej , logicznej , jasnej i fachowej . Z opinii biegłego wynika iż wartość skradzionej biżuterii w postaci 3 bransoletek , 3 łańcuszków , 4 wisiorków , 2 par kolczyków , pierścionków wynosiła na dzień 30 lipca 2012 r. 2650 zł (k. 366-370) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżonego D. S. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w okresie czasu od 30 lipca 2012 roku godz. 12.10 do 31 lipca 2012 roku godzina 20.00 w miejscowości S. L. ul. (...), gmina S., woj. (...) z mieszkania w domu wielorodzinnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletek, 3 łańcuszków, 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków o wartości 2650 zł i pieniędzy w kwocie 2400 złotych powodując straty o łącznej wartości 5050 złotych na szkodę K. S. (1) to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k..

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (lucrum cessans), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (damnum emergens) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akkr 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akkr 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.)

W powyższej sprawie oskarżony D. S. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. gdyż w okresie czasu od 30 lipca 2012 roku godz. 12.10 do 31 lipca 2012 roku godzina 20.00 w miejscowości S. L. ul. (...), gmina S., woj. (...) z mieszkania w domu wielorodzinnym dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci złotej biżuterii tj. 3 bransoletek, 3 łańcuszków, 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków o wartości 2650 zł i pieniędzy w kwocie 2400 złotych powodując straty o łącznej wartości 5050 złotych na szkodę K. S. (1). Wartość mienia w postaci biżuterii ustalono na podstawie opinii pisemnej biegłego z zakresu wyceny ruchomości A. P. z dnia 20 stycznia 2016 r. z której wynika iż wartość skradzionej biżuterii w postaci 3 bransoletek, 3 łańcuszków, 4 wisiorów, 2 par kolczyków, pierścionków wynosiła na dzień 30 lipca 2012 r. 2650 zł (k. 366-370).

Oskarżony D. S. (1) działał w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia i postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków: K. S. (1) (k. 3-5, k. 53v, k. 167 i k. 329-330), M. M. (1) (k. 37, k. 170-171, k. 330-331), K. S. (2) (k. 28, k. 168 i k. 331-332), M. R. (k. 39, k. 171 i

k. 357-358) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż zeznania tych świadków wykluczają prawdziwość wyjaśnień oskarżonego D. S. (2) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiarę . Podnieść należy iż fakt popełnienia przez oskarżonego D. S. (1) przedmiotowego czynu potwierdza opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy (...) nr (...) z dnia 13 grudnia 2012 r. . Z opinii tej wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a” , „b” na folii „ślad/dowód nr 5 pochodzą od wskazujących palców lewej i prawej ręki D. S. (1) , którego karty daktyloskopijne przysłano do badań . Dodatkowo z opinii tej wynika iż odwzorowania śladów linii papilarnych oznaczonych lit „a” , „b” na folii „ślad/dowód nr 1 pochodzą od małego palca lewej ręki K. S. (2) (k. 48 - 52). Oskarżony D. S. (1) nie był w stanie logicznie wyjaśnić w jaki sposób jego odciski palców znalazły się na tym oknie , zwłaszcza iż zeznań świadków K. S. (1) (k. 3-5, k. 53v , k. 167 i k. 329-330) i K. S. (2) (k. 28 , k. 168 i k. 331-332) wynika wprost iż oskarżony nie przebywał w tej kuchni zwłaszcza po zakończeniu jej remontu . Fakt ten potwierdzają zeznania świadka A. G. (poprzednio B.) złożone na rozprawie w dniu 04 stycznia 2016 r. . Ponadto z tych zeznań tego świadka A. G. (poprzednio B.) wynika iż wie że oskarżony D. S. (1) nie dokonał tej kradzieży ma wyłącznie od oskarżonego , oraz że oskarżony nigdy nie informował jej czy posiada pieniądze i teraz już nie wie czy oskarżony nie popełnił tej kradzieży (k. 357) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego D. S. (1) co do popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu D. S. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony D. S. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność.

Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał fakt iż oskarżony D. S. (1) nie był dotychczas karany (k. 388) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu D. S. (1) na podstawie art. 278 § 1 k.k. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności .

Orzeczona wobec oskarżonego D. S. (1) kara 5 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzoną oskarżonemu D. S. (1) karę 5 miesięcy pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat uznając , iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku. Groźba wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony D. S. (1) będzie respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Dodatkowo należy wskazać iż oskarżony D. S. (1) nie był dotychczas karany spełnione więc zostały przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. .

Z uwagi na obligatoryjny obowiązek wynikający z art. 73 § 2 k.k. nakazujący stosowanie dozoru w stosunku do sprawców młodocianych Sąd oddał oskarżonego D. S. (2) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego w celu zapobieżenia kolejnego naruszenia przez oskarżoną porządku prawnego, zwłaszcza przez popełnienie przez nią podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego D. S. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. S. (1) kwoty 5000 zł (pięć tysięcy złotych). Nałożenie na oskarżonego D. S. (1) tego obowiązku częściowego naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata J. C. kwotę 1667,88 zł (tysiąc sześćset sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego D. S. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego D. S. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż oskarżony odbywa obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.